

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 9 kwietnia 2019 r.

RM-10-19-19

Pan Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Uprzejmie przedstawiam autopoprawkę do przekazanego Sejmowi w dniu 27 lutego 2019 r.

rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3254).

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

AUTOPOPRAWKA

do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3254)

W projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
  - a) skreśla się pkt 1–3,
  - b) dotychczasowe pkt 4 i 5 otrzymują oznaczenie odpowiednio pkt 1 i 2;
- 2) skreśla się art. 3 i 4;
- 3) dotychczasowe art. 5–11 otrzymują oznaczenie odpowiednio art. 3–9.

UZASADNIENIE

Celem przedłożonej w pkt 1 lit. a autopoprawki, jest rezygnacja z nowelizacji przepisów art. 58 i art. 107 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k.r.o.). Nowelizacja ta zmierza do wprowadzenia priorytetu pieczy naprzemiennej jako sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej w przypadku orzeczenia rozwodu lub separacji oraz orzekania o władzy rodzicielskiej rodziców żyjących w rozłączeniu. Obowiązujące rozwiązanie, traktujące o zamieszkiwaniu dziecka z każdym z rodziców w powtarzających się okresach, wydaje się jednak optymalne, pomimo że zawarte jest wyłącznie w przepisach proceduralnych, to jest w art. 582¹ § 4, art. 598²² oraz art. 756² Kodeksu postępowania cywilnego. Przepisy te, podobnie jak art. 58 i art. 107 k.r.o. w obecnym kształcie, obowiązują od 29 sierpnia 2015 r. Dane statystyczne opracowane w Ministerstwie Sprawiedliwości wskazują jednocześnie, że wykonywanie władzy rodzicielskiej w przypadku orzeczenia rozwodu powierzane jest obojgu rodzicom zdecydowanie częściej niż w okresie poprzedzającym wprowadzenie tych przepisów.

Z kolei nowelizacja art. 109 § 1 k.r.o. ma zasadniczo charakter informacyjny, powiązany z wprowadzeniem w projekcie nowego typu czynu zabronionego, o którym mowa w projektowanym art. 3, a zatem penalizującego zachowania polegające na niewykonywaniu orzeczenia sądu albo ugody w przedmiocie m.in. kontaktów z dzieckiem (pkt 2 autopoprawki). Autopoprawka ma jednak na celu rezygnację z tego rozwiązania, gdyż jego analiza prowadzi do wniosku, że jest na tyle kontrowersyjne, iż wymaga dodatkowych badań. Tym samym nowelizacja art. 109 § 1 k.r.o. traci swoje uzasadnienie.

Konsekwencją rezygnacji z wprowadzenia nowego typu czynu zabronionego jest skreślenie art. 4 projektu, który nowelizuje Kodeks postępowania karnego wyłącznie w odniesieniu do zmiany wprowadzanej w art. 3 projektu (pkt 2 autopoprawki).

W następstwie skreślenia wskazanych wyżej punktów i artykułów, należy projektowanym przepisom nadać odpowiednie oznaczenia (pkt 1 lit. b oraz pkt 3 autopoprawki).

Zmiany stanowiące przedmiot autopoprawki nie wpływają na pozostałe regulacje zawarte w projekcie.